

CINE SUNT EU ÎN CRISTOS

CINE SUNT EU ÎN CRISTOS

Neil T. Anderson

Traducere de Daniel Tanc

Apărută în limba engleză cu titlul *Who I AM In Christ*
Copyright © 2001, 1993 Neil T. Anderson
Publicată de Regal Books, a division of Gospel Light Publications, Inc.,
Ventura, CA 93006
Tradusă și tipărită cu permisiunea Gospel Light Worldwide.
Toate drepturile rezervate.

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu
aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru
Cornilescu, cu excepția celor precizate.

Alte versiuni folosite:

- ESV – English Standard Version
- KJV – King James Version
- NASB – New American Standard Bible
- NIV – New International Version
- NTR – Noua traducere în limba română

Cine sunt eu în Cristos

de Neil T. Anderson

Copyright © 2014 Casa Cărții

OP 2, CP 30

410670, Oradea

Tel./Fax: 0259-469 057; 0359-800 761; 0728-874 975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ANDERSON, NEIL T.

Cine sunt eu în Cristos / Neil T. Anderson ; trad.: Daniel Tanc. -

Oradea : Casa Cărții, 2014

ISBN 978-606-8282-96-1

I. Tanc, Daniel (trad.)

2

Traducerea: Daniel Tanc

Editarea: Daniel Fărcaș

Corectura: Teofil Stanciu

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Marius Bonce

Retipărire, 2016

Tiparul executat la Findata srl, Oradea, www.findata.eu

Cuprins

Mulțumiri	7
Introducere	9

Partea întâi: Acceptarea noastră în Cristos

1. Sunt acceptat	19
2. Sunt copilul lui Dumnezeu	25
3. Sunt prietenul lui Cristos	31
4. Am fost îndreptățit.	37
5. Sunt unit cu Domnul și sunt una cu El în duh	43
6. Am fost cumpărat cu un preț; Îi aparțin lui Dumnezeu	51
7. Sunt un mădular în Trupul lui Cristos.	57
8. Sunt sfânt	63
9. Am fost făcut copil al lui Dumnezeu.	69
10. Am acces direct la Dumnezeu, prin Duhul Sfânt	75
11. Am fost răscumpărat și iertat de toate păcatele.	83
12. Sunt desăvârșit	89

Partea a doua: Siguranța noastră în Cristos

13. Sunt asigurat	97
14. Sunt liber pentru totdeauna de condamnare	103
15. Sunt sigur că toate lucrurile lucrează împreună spre bine	111
16. Sunt liber de orice acuzații care mă condamnă	117
17. Nu pot fi despărțit de dragostea lui Dumnezeu	123
18. Am fost așezat în Dumnezeu, uns și pecetluit de El	129
19. Sunt ascuns cu Cristos în Dumnezeu	135
20. Sunt sigur că buna lucrare pe care Dumnezeu a început-o în mine va fi dusă la bun sfârșit	141
21. Sunt cetățean al cerului	147

22. Nu mi s-a dat un duh de frică, ci de putere,
de dragoste și de înțelepciune. 153
23. Pot avea parte de har și de milă în vreme de nevoie . .159
24. Sunt născut din Dumnezeu și cel rău
nu se poate atinge de mine 165

Parte a treia: Importanța noastră în Cristos

25. Sunt important 173
26. Sunt sarea și lumina lumii. 179
27. Sunt o mlădiță a adevăratei Vițe, un transmițător
al vieții Lui. 185
28. Am fost ales și rânduit să rodesc 191
29. Sunt un martor personal al lui Cristos 197
30. Sunt templul lui Dumnezeu. 205
31. Sunt un promotor al reconcilierii 213
32. Sunt lucrător împreună cu Dumnezeu. 221
33. Sunt așezat cu Cristos în locurile cerești. 229
34. Sunt lucrarea lui Dumnezeu 235
35. Mă pot apropia de Dumnezeu liber și cu încredere . .241
36. Pot totul în Cristos, care mă întărește 247

- Listă cu versete biblice despre semnificația noastră
în Cristos 255

Mulțumiri

Le sunt recunoscător lui Ron și Carole Wormser, neobosiții mei prieteni de lucrare. Ei s-au ocupat cu seriozitate de editarea lucrării de față și mi-au împărtășit impresiile lor, extrem de utile. Aprecierile mele se îndreaptă spre dr. Robert Saucy care a citit manuscrisul cu atenție, formulând întrebări teologice dificile.

Roger McNichols, managerul nostru de la Freedom in Christ Ministries a coordonat acest proiect. Mama lui, Laura McNichols, a introdus în computer materialul de pe casetele audio, pe care le-am înregistrat la diferite conferințe.

Nu-i pot mulțumi îndeajuns lui Bill Greig jr și echipei sale pentru că susțin lucrarea pe care o fac. El și întreaga familie de la Gospel Light mi-au fost surse de inspirație. Este o plăcere și îmi vine foarte ușor să lucrez cu voi toți.

Joanne, draga mea soție, a mai suportat încă un proiect al meu. Ea îmi este tovarășă de viață și face lucrarea mea posibilă, autentică și relevantă. Mereu verifică, validează și argumentează ce are de spus această carte.

Fiicei mele, Heidi, și ginerelui meu, Keith Anderson, le dedic această carte. Începeți împreună un nou drum în viață cu binecuvântarea familiilor din care proveniți. Fie ca mesajul acestei cărți să fie ceea ce vă ține împreună în Cristos.

Introducere

Sunt mulțumitor pentru înaintașii mei. M-am născut și am crescut la o fermă în Minnesota, de unde, în primii mei șase ani de școlarizare, aveam de parcurs o milă până la școala de țară. Viața mea socială se contura doar în jurul familiei mele, a școlii și a bisericii. Frecventam regulat biserica, însă în acei ani de formare ai vieții mele nu m-am confruntat niciodată cu necesitatea luării unei decizii privitoare la relația mea cu Cristos. Chiar nu am înțeles semnificația Evangheliei. Abia la 25 de ani am conștientizat, în cele din urmă, cine este Dumnezeu și de ce a venit Isus în lumea noastră. Au trecut încă 15 ani până am înțeles în cele din urmă cine sunt eu în calitate de copil al lui Dumnezeu.

În mod tragic, cei mai mulți creștini nu ajung *niciodată* să aprecieze propriul lor statut în Cristos. De la naștere, suntem condiționați de mediul social și de oamenii care trec prin viața noastră. Interpretăm semnificația experiențelor vieții prin prisma orientării noastre și reacționăm în consecință. Cei care au experimentat încă din zorii copilăriei respingerea, abandonul sau abuzul își consolidează în sistemul lor de credințe o atitudine care spune: „Nu am nicio valoare!”, „Nu fac față!”, „Nu merit să fiu iubit!” Chiar și aceia dintre noi care am avut o copilărie normală am fost într-un fel victime ale subtilei înșelăciuni a inamicului.

Fără excepție, toți cei pe care i-am consiliat avuseseră nebiblica concepție că dușmanul îi ținea în robie. Este important să recunoaștem credințele greșite din trecut, să le catalogăm drept minciuni și să ne reînnoim mințile prin adevăr.

Fizic viu, spiritual mort

Geneza 2:7 afirmă: „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.” Adam era viu în două moduri: mai întâi, el era viu fizic – sufletul îi era unit cu trupul. În al doilea rând, era viu spiritual – sufletul îi era unit cu Dumnezeu.

În Geneza 2:16, 17 citim: „Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: «Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină; dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit.»” Ei bine, Adam nu l-a ascultat pe Dumnezeu și a mâncat din acel pom. A murit din punct de vedere fizic? Inițial nu, deși procesul fizic al morții a început, însă a murit spiritual, fapt conștientizat dramatic prin separarea de Dumnezeu.

Din acel moment, orice persoană care se naște în această lume este vie din punct de vedere fizic, dar moartă din punct de vedere spiritual, separată de Dumnezeu. Înainte de a veni la Cristos, noi nu am avut parte de prezența lui Dumnezeu în viața noastră, nici de cunoașterea căilor Lui, așa că am învățat să trăim independenți de El. Efeseni 2:1 spune: „Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre.” Ce înseamnă că eram morți? Eram morți fizic? Desigur că nu, însă eram morți spiritual, separați de Dumnezeu.

Isus a venit să înlăture această separare. El a spus în Ioan 10:10: „Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug.” În primii mei ani de experiență creștină, credeam că viața veșnică este ceva care se dobândește după moarte, însă în 1 Ioan 5:11, 12 se spune: „Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața.” Fiecare creștin este viu în Cristos *chiar acum*. Să fii viu înseamnă că sufletul tău este în unire cu Dumnezeu. Vei observa repetându-se în Noul Testament adevărul că ești în Cristos sau că Cristos este în tine. Aceasta este viața care ne conferă identitatea fundamentală.

Noua noastră identitate

Coloseni 3:10–11 spune că noi ne-am „îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut. Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici barbar, nici scit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul și în toți.”

Cu alte cuvinte, modul anterior de identificare nu mai este valabil. Când li se cere să se prezinte, de obicei oamenii vorbesc despre rasa, religia, contextul lor cultural sau despre diferențierile de ordin social. Însă Pavel spune că niciuna din acestea nu se mai aplică, întrucât identitatea noastră nu mai este determinată de moștenirea fizică, statutul social sau distincțiile rasiale. Identitatea noastră stă în faptul că toți suntem copii ai lui Dumnezeu și suntem *în Cristos*.

Deși sunt mulțumitor pentru moștenirea fizică, sunt mult mai mulțumitor pentru cea spirituală. Semnificația practică a acestui adevăr esențial nu poate fi trecută cu vederea. Creștinul obține iertare, primește Duhul Sfânt, dobândește o nouă natură și se pregătește să meargă în ceruri. Un creștin, în termenii identității profunde, este și un sfânt, un copil născut din Dumnezeu, o capodoperă divină, un copil al luminii, un cetățean al cerului.

„Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare” (1 Pet. 2:9–10).

La o conferință pe care am organizat-o în urmă cu câțiva ani, a participat o misionară căreia i s-a cerut să se întoarcă de pe câmpul de misiune, datorită unor probleme emoționale profunde cu care lupta. Avusese o copilărie dificilă, fiind crescută

Într-o familie disfuncțională. La conferință, a conștientizat pentru prima dată cine era ea în Cristos și și-a rezolvat conflictele spirituale. Părea că s-a născut din nou.

După ce s-a întors mai târziu la familia ei, a aflat vești și mai cumplite despre copilăria ei. A stabilit o întâlnire cu mine și mi-a povestit despre problemele de familie cu care se confrunta. Am întrebat-o:

— Nu te bucuri că ai aflat acest lucru după ce ai aflat cine ești în calitate de copil al lui Dumnezeu?

— Oh, dacă aș fi auzit lucrul acesta despre familia mea cu două luni în urmă ar fi însemnat sfârșitul pentru mine, a răspuns ea.

Am întrebat-o:

— Acum că știi lucrul acesta despre familia ta, cum afectează asta moștenirea ta?

A început să îmi răspundă. Apoi a apărut un zâmbet pe fața ei și a spus:

— În niciun fel.

A conștientizat că este un copil al lui Dumnezeu și și-a însușit adevărul din 2 Corinteni 5:17: „Căci, dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi!”

Să învățăm despre noua noastră identitate

Nu mai suntem produsele trecutului nostru. Suntem produsul lucrării crucii lui Cristos. Însă, ține minte, când eram morți în fărădelegile și păcatele noastre, am învățat să ne trăim viața independent de Dumnezeu. Identitatea noastră și percepția de sine au fost programate în mintea noastră prin legile naturale ale acestei lumi. De aceea, Pavel spune în Romani 12:2: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

Reînnoirea minții nu vine pe cale naturală; nu există un buton de ștergere a ceea ce a fost programat în trecut. Trebuie să cunoaștem în mod conștient Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a înțelege cine suntem din perspectiva lui Dumnezeu. Și cine suntem? 1 Ioan 3:1–3 afirmă: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El se curăță, după cum El este curat.”

Ceea ce suntem determină ceea ce facem

Cea mai importantă credință pe care o putem avea este o cunoaștere autentică a lui Dumnezeu. A doua este cunoașterea identității noastre în calitate de copii ai lui Dumnezeu, pentru că nu ne putem comporta într-un mod care nu este conform cu modul în care ne înțelegem pe noi. Și, dacă nu ne vedem așa cum ne vede Dumnezeu, atunci avem o problemă de identitate sau ne subestimăm.

Nu ceea ce facem determină ceea ce suntem. Ceea ce suntem determină ce facem, fapt ce poate fi ilustrat prin scrisoarea pe care am primit-o de la un misionar:

Scrisoarea mea este determinată de lectura cărții *Biruință asupra întinericului*. Sunt sigur că ați primit multe scrisori, cel puțin sper că așa este, pentru că asta înseamnă că oameni ca mine și-au deschis ochii spre adevărul lui Dumnezeu.

Sunt misionar și, în ciuda faptului că sunt creștin de douăzeci și unu de ani, nu am înțeles niciodată iertarea lui Dumnezeu și moștenirea mea spirituală. Am suferit de bulimie din 1977. Eram la colegiul biblic când am recurs la această practică oribilă. Nu credeam că acest iad se va sfârși.

Am vrut să mor și m-aș fi sinucis, dacă nu aș fi considerat că acest lucru este păcat. Simțeam că Dumnezeu mi-a întors spatele și că eram condamnat la iad, pentru că nu reușeam să înving acest păcat. M-am urât. Mă priveam ca pe un ratat.

Însă Dumnezeu m-a călăuzit să achiziționez cartea dumneavoastră. Am început să o citesc săptămâna trecută. Mă simt ca un creștin nou, parcă tocmai m-am născut din nou. Acum ochii îmi sunt deschiși spre dragostea lui Dumnezeu. Conștientizez faptul că sunt un sfânt care comite păcate, nu un păcătos. Pot, în cele din urmă, să spun că sunt liber, liber de legătura lui Satana și conștient de minciunile pe care mi le-a vândut. Înainte, când înfulecam până ce vomitam, Îi mărturiseam lui Dumnezeu și îi ceream să mă ierte. Totuși, în următoarea ocazie mă afundam și mai mult sub domnia lui Satana, pentru că nu mă puteam ierta și nu puteam accepta iertarea lui Dumnezeu. De asemenea, credeam că răspunsul stă în apropierea de Dumnezeu, totuși mă apropiam de El cu teamă și confuzie, comportându-mă ca un păcătos nevrednic de dragoste. Destul!

Grație Bibliei și modului în care ați prezentat-o, nu mai sunt un creștin înfrânt. Nu mă mai consider un suferind de bulimie; mă consider un sfânt, sare a pământului, prieten al lui Cristos, un rob al neprihănirii. Mâncarea nu mai are putere asupra mea. Satana și-a pierdut autoritatea asupra mea.

Mărturisirea acestui misionar este sugestivă pentru sutele de oameni pe care am avut privilegiul să îi consiliesc. În timp ce acești oameni necăjiți își împărtășeau poveștile lor cu mine, mi-a venit un gând: niciunul nu știa cine este în calitatea lui de copil al lui Dumnezeu. Nu aveau semnificația personală, interioară a identității lor în Cristos.

Nu suntem „păcătoși în mâinile unui Dumnezeu mânios”! Mă rog ca tu să vezi clar care este învățătura Bibliei – că fiecare copil de Dumnezeu este un sfânt ținut cu siguranță în mâinile unui Dumnezeu iubitor.

Satana nu vrea ca tu să știi

Această carte este împărțită în trei secțiuni; fiecare secțiune conține un număr de versete legate de subiectul secțiunii; acceptarea noastră, siguranța noastră și semnificația noastră în Cristos. Fiecare verset din aceste trei secțiuni îți va lărgi concepția privitoare la ce înseamnă să fii un copil al lui Dumnezeu.

Una din cele mai frecvente întrebări pe care le primesc de la cei care au citit și au fost binecuvântați de cartea *Biruință asupra întunericului* și *Cel ce sfărâmă lanțurile robiei* este: „Acum înțeleg puterea identității mele în Cristos. De asemenea, Domnul a înlăturat robia din viața mea. Însă cum să îmi amintesc mereu statutul meu în Cristos? Este atât de ușor să uit!”

Chiar *este* ușor să uităm statutul nostru în Cristos. De ce? Pentru că Satana nu vrea să fii liber. Cum trăiești zilnic conștient și activ ca un copil al lui Dumnezeu? Mai întâi de toate, prin citirea Bibliei, rugăciune și părtășie. De asemenea, și cartea aceasta te poate ajuta zilnic să îți aduci aminte de statutul tău minunat în Cristos.

Simt povara celor care nu și-au descoperit nici identitatea lor în Cristos, nici libertatea pe care o aduce El. „Și Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos” (Flp. 4:19). Tendința noastră este să ne gândim doar la nevoile noastre fizice, însă nevoile esențiale sunt cele ale „ființei” și ele sunt cel mai frumos împlinite în Cristos.

Lumea seculară a identificat aceste nevoi, însă nu le poate împlini. Strădania ridicării prin forțele proprii sau rănirea orgoliului semenilor nu sunt soluții. Ce privilegiu avem să spunem lumii cum a venit Cristos să împlinească cele mai critice și elementare nevoi ale noastre: identitatea, acceptarea, siguranța și semnificația.

Mă rog ca la finalul acestei cărți să poți experimenta afirmația din Galateni 4:6-7: „Și, pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său care strigă: «Ava», adică: «Tată!»

Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și, dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu.” Cu alte cuvinte, mă rog să experimentezi o relație strânsă cu Tatăl tău ceresc. Acesta este rolul principal al Duhului Sfânt. „Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu” (Rom. 8:16).

Citind, studiind și meditănd la aceste pasaje, trebuie să fii sigur că Satana nu vrea ca tu să cunoști aceste lucruri. S-ar putea să te lupti la nivelul minții cu gânduri împotrivoare față de ceea ce are Dumnezeu să îți spună cu privire la cine ești tu. Te încurajez să te opui acestor gânduri. Dacă o minciună se naște în mintea ta, renunță la ea și acceptă adevărul lui Dumnezeu. Dacă se poate, rostește rugăciunile de la finalul fiecărui capitol cu voce tare.

De asemenea, la finalul cărții am o listă cu adevăruri din Biblie privitoare la cine suntem în Cristos. Această listă te ajută să îți amintești de statutul tău în calitate de copil al lui Dumnezeu. Poți să extragi pagina și să o păstrezi în Biblia ta sau să o lipești pe frigider ori pe oglinda de la baie. Nu lăsa ca dușmanul să te orbească în ce privește adevărul valoroasei tale identități!

O persoană spunea: „Aș deveni mândru dacă aș crede că toate aceste versete mi se aplică mie.” Răspunsul este: „Nu, ai fi înfrânt dacă nu ai crede.”

Nu ești ceea ce ești în Cristos datorită lucrurilor pe care le-ai făcut; ești în Cristos datorită lucrurilor pe care El le-a făcut. El a murit și a înviat, pentru ca noi să putem trăi liberi în dragostea Lui.

Partea întâi

Acceptarea noastră în Cristos

„Așadar, primiți-vă unii pe alții
cum v-a primit și pe voi Hristos,
spre slava lui Dumnezeu.”

ROMANI 15:7

Sunt acceptat

*Așadar, primiți-vă unii pe alții
cum v-a primit și pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu.*

ROMANI 15:7

Respingerea este una dintre cele mai dureroase experiențe de care pot avea parte oamenii. Cu ani în urmă, am petrecut un timp devoțional cu copiii mei și i-am întrebat: „Ce este respingerea?” Fiica mea, Heidi, a dat un răspuns frumos, dar fiul meu, Karl, a învârtit cuțitul în rană. A spus: „Știu, respingerea este atunci când Johnny nu mai vrea să se joace cu mine și trebuie să mă joc cu Heidi.” Dragostea și acceptarea necondiționată sunt nevoile elementare ale umanității.

Lupta pentru acceptare

Privește la copiii din jurul tău. Din fragedă copilărie îi vezi luptând pentru acceptare și aprobarea din partea altora. „Mamă, îți plac desenele mele?” „Tati, am jucat bine?” Sistemul social în care am crescut cei mai mulți dintre noi ne dădea impresia că, dacă arătăm bine, avem realizări sau ne bucurăm de un statut social anume, atunci vom fi cineva. Însă oricât am încerca să obținem acceptul altora, întotdeauna eșuăm. Orice avanpost al propriei

identității am cuceri, acesta se sfărâmă în cele din urmă sub presiunea respingerii, a criticii sau a condamnării de sine.

Nu putem face nimic pentru a ne califica pentru dragostea necondiționată și voluntară. Lucrăm cu asumția greșită că, dacă trăim desăvârșit, toți ne vor accepta, deși Cineva Și-a trăit viața desăvârșit, și toți L-au respins.

Întâlnesc frecvent persoane mature care luptă să fie acceptate de părinți și de alții. În cele din urmă, aceste persoane își com-promit integritatea spirituală, încercând să evite respingerea din partea semenilor, așa cum arată și următoarea scrisoare:

Provin dintr-o familie creștină și, în ciuda neînțelegerilor și ostilităților dintre părinți, cred că am avut o copilărie normală.

Toți îmi spuneau că seamăn cu tata, însă, din nefericire, mama era adesea supărată pe tata și împotrivoare față de familia lui. De multe ori, când nu îi făceam mamei pe plac, obișnuia să spună că seamăn cu sora tatălui meu, cea pe care adesea o critica.

Părinții ne asigurau cele necesare și, rațional, știam că eram iubită, însă sentimentul siguranței acceptării depline nu l-am avut. Chiar după treizeci și cinci de ani de căsnicie și după ce am avut și nepoți, căutam în subconștient să câștig aprobarea mamei mele și să îi dovedesc dragostea mea, fapt care a dus la multe certuri între mine și soțul meu.

Pentru prima oară am conștientizat semnificația dragostei necondiționate la paisprezece ani, când am înțeles invitația făcută de Cristos în Apocalipsa 3:20 și am început să merg alături de El. Am fost copleșită de dragostea Lui, am citit cu pasiune Biblia și le-am mărturisit-o tuturor prietenilor mei. Nu am ales niciodată în mod conștient să abandonez această prețioasă relație, însă când mă uit la viața mea văd cum Satana m-a ademenit în cel mai vulnerabil aspect, nevoia de a cunoaște dragostea deplină și acceptarea.

De-a lungul anilor de căsnicie și lucrare, am luat-o pe căi greșite, pentru că nu știam cine sunt în Cristos. Am ascultat de gândurile negative îndreptate spre mine, crezând că sunt gândurile mele. Nu știam că Satana poate folosi experiențele trecutului nostru, pentru a pune gânduri de condamnare în mințile noastre și să ne înfrângă.

Neil, ce minunat este să aud învățătura ta despre identitatea noastră în Cristos. Nu mai sunt rezultatul trecutului meu, sunt produsul lucrării lui Cristos de la cruce. Acum știu cine sunt. Sunt un copil al lui Dumnezeu, iar temeiul acceptării este în El, nu în om. Sunt emoționată când cântăm cuvintele imnului conferinței tale: „Rezolvarea conflictelor personale și spirituale”:

„În Cel drag”, sunt acceptat,
Ridicat, înălțat și așezat pe înălțimi;
Mântuit de păcat prin harul Său nemărginit,
Împreună cu cei răscumparați.
„În Cel drag”, harul măreț al lui Dumnezeu
Mă cheamă să locuiesc în minunatul Său locaș;
Dumnezeu îmi vede Mântuitorul, apoi mă vede pe mine
„În Cel drag”, acceptat și liber.*

Relația cu semenii

Înțelegerea și primirea dragostei necondiționate este un fapt esențial pentru dezvoltarea ulterioară. Nu trebuie să facem anumite lucruri pentru ca într-o zi Dumnezeu să ne primească. Suntem deplin acceptați de Dumnezeu așa cum suntem. Acțiunile și faptele noastre ar trebui să fie un răspuns la dragostea lui Dumnezeu față de noi, nu o încercare de a-I câștiga bunăvoința.

---

* Cevilla D. Martin, „In the Beloved”, Hope Publishing Co., Carol Stream, IL, 1958. Folosit cu permisiune.

Acceptarea noastră în Cristos este și temeiul relației noastre cu semenii. Pavel scrie în Romani 15:7: „Așadar, primiți-vă unii pe alții cum v-a primit și pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu.”

Nevoia noastră de acceptare și apartenență este legitimă; este de la Dumnezeu. Însă, dacă vrem împlinirea independent de Dumnezeu, suntem condamnați să culegem nemulțumirile aduse de egoism.

Petru ne sfătuiește să renunțăm la acerba căutare după aprobarea oamenilor. „Lepădați, dar, orice răutate, orice vicleșug, orice fel de prefăcătorie, de pizmă și de clevetire; și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire, dacă ați gustat în adevăr că bun este Domnul. Apropiați-vă de El, Piatra vie lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos” (1 Pet. 2:1–5). Răutatea este un comportament dăunător, adesea provenit din sentimentul nostru de inadecvare, când privim la alții care au ceva ce noi ne dorim ca să fim împliniți.

Presiunea socială este atât de puternică, iar căutarea aprobării semenilor atât de dominantă, încât oamenii își compromit principiile lor morale cele mai de preț, ca să dobândească acceptarea altora. Lipsindu-le asta, ei încearcă să pună la cale intrigi și să-i manipuleze pe ceilalți sau să-și creeze o imagine falsă, ca să fie acceptați.

Când eșuează, ei îi invidiază pe cei care se pare că au ceea ce lor le lipsește, iar apoi, consecința naturală este că îi bârfesc pe ceilalți, ca să-i coboare la nivelul lor. Atât de puternică și de deviantă este setea lăuntrică a omului după semnificație!

Nu e competiție

Însă când știi cine ești în Cristos, nu mai poți fi amenințat de alți oameni și nu mai trebuie să concurezi cu ei, pentru că deja ești în siguranță și iubit.

Creștinul este ca un nou-născut care nu cunoaște înșelătoria, ipocrizia sau invidia. De fapt, suntem ca niște bebeluși; suntem nou-născuți în Cristos și trebuie să dorim laptele curat al Cuvântului, pentru că acolo ne descoperim adevărata identitate. Desigur, uneori vom avea parte de respingerea oamenilor, însă nu vom fi alungați de Tatăl nostru ceresc. El a promis că nu ne va lăsa, nici nu ne va părăsi.

Vreau să te încurajez ca pe un nou-născut în Cristos să tânjești după laptele Cuvântului, ca prin el să crești în ce privește mântuirea, gustând bunătatea, dragostea și acceptarea Domnului. Ia-ți un moment, ca să-ți exprimi mulțumirea față de Dumnezeu, în rugăciune:

Dragă Tată ceresc, Te rog să îmi deschizi ochii, ca să cunosc și să primesc dragostea Ta necondiționată și acceptarea Ta. Renunț la minciunile lui Satana, care pune la îndoială dragostea Ta și care spune că trebuie să Îți câștig dragostea și acceptarea. Aleg să cred că sunt acceptat în Cristos. Dă-mi harul Tău, pentru a mă susține atunci când oamenii mă resping și dă-mi putere să rezist presiunii sociale care mă ispitește la compromis. Te rog în numele lui Isus. Amin.